

Núria Florenza i Serra

PASSEN ELS DIES

1.5.77

Mare,
passen els dies,
els mesos i els anys,
els records d'una vida
tota plena d'afanys,
que el teu cor i el nostre
marcint van deixant.

Com m'agraden els teus ulls
quan em parlen de tendresses
i les tevés blanques mans
per a tothom sempre esteses.
I que parlis de l'ahir
perquè l'avui no el comprens;
més, oi Mare que a mi sí?
Jo faig camí cara al vent,
furgant veritats i mentides,
dins d'un món indiferent
i trasbalsat, que a tu no et crida.
A tu et crida la pau, l'amor,
(Tu ja ets pau i amor, Mare).
Jo arribaré al teu fons
per fer-hi esclatar una riulla
que el que més m'agrada de tot
és veure't alegre la cara.